

Bemærkninger til samtlige foranstaaende Rets-Reform-Lovforslag.

Ramp, forsaavidt det finder Udtryk i Lovgivningerne, er blevet til Fordel for Rævnungeinstitutionen. Intetsteds er den blevet afføstet, hvor den havde faaet Plads. I adskillige Stater, der ikke tidligere havde den, er den blevet indført. Meddomsmændsinstitutionen har ikke i Tydskland, hvor der dog er indrømmet den et vist Omraade, fortrængt den. Selv om Grundlovens Bud ikke havde været, maatte disse Kjendsgjerningers Vægt være tilstrækkelig til at fjerne Tanken om i dette Udflast enten at opgive Fordringen om Lægdommere eller at foreslaa nogen anden Form end den af Grundloven foredrede.

Men skjøndt den saaledes førte Forhandling ikke har roffet Rævnungeinstitutionen, har den dog baaret vigtige Frugter for dens grundige Forstaaelse og rigtige Anordning i Lovgivningerne. Dette Udbytte har det foreliggende Udflast draget Nytté af, og det kan da fremhæves som dets tredje væsentlige Gjenstandmelighed, at det har bragt Rævnungeinstitutionen til Udførelse paa en til dets Tanke mere svarende Maade end de tidligere Udflast og derved skaffet den de bedste Betingelser for at bestaa den Prøve i Livet, som den, naar Forslaget bliver til Lov, vil have at bestaa hos os. Det Hovedpunkt, som i denne Henseende Dpmærksomheden især maa henledes paa, angaar Bestemmelsen af Forholdet mellem Rævningernes og de retskyndige Dommeres Medvirkning ved Sagernes Afgjørelse. Udflastet har her fuldt ud gennemført den engelske Rets, i Fastlandets Lovgivinger endnu langtfra tilstrækkelig anerkjendte Regel, at Rævningerne paa-kjende hele Skyldspørgsmaalet og ikke blot enkelte Dele deraf, end sige blot Bevisspørgsmaalet. Men paa den anden Side har det ikke lukket Diet for den store Misliktighed, som det vilde være, om en Sigtet alene skulde være voldgIVEN denne Rævningernes Afgjørelse. Sige saa fuldt i Overensstemmelse med den engelske Rets Grundtanke og med den Opfattelse af Institutionen, som altid har været klar for den almindelige Bevidsthed, har det hævdet, at Rævningernes Medvirkning skal forøge ikke formindste Garantien for den Sigtede. Det har derfor ikke indskrænket de retskyndige Dommeres Ret til Afgjørelse af det sekundære Spørgsmaal om Straffens Størrelse, men har tillagt dem en Ret til af bestemte Grunde og under visse Betingelser at tilfidesætte en Afgjørelse af Rævningerne, som eiklærer den Sigtede for skyldig, med den Virkning, at den Sigtede enten strax eller efter en ny Forhandling frifindes. Først herved har Institutionen faaet en Skikkelse, der virkelig svarer til dens Forbillede, men som tillige har nødvendiggjort en Række særlige Former, hvis ikke Reglen enten skulde skabe Forvirring eller blive et dødt Bogstav.

Med nærværende Sags Forelæggelse for Rigsdagen har Ministeriet — saaledes som det fremgaar af Foransførte — fulgt den Grundsætning at affatte Lovforslagene fuldstændigt efter Proceskommissionens Udflast. De Ændringer, som ere foretagne, og som nedenfor nærmere skulle blive angivne og forklarede, gaa enten kun ud paa at rette den Slags smaa Inkurier, som altid hist og her ville indsnitge sig i et saa vidtløftigt Arbejde, eller paa at ændre Proceskommissionens Udflast efter senere udkomne Love, som paa en eller anden Maade berøre de omhandlede Gjenstande, f. Ex. Bærelprocecloven af 28de Mai 1880. Kun en Undtagelse fra denne Grundsætning har man tilladt sig, idet Bestemmelserne i Retsorganisationslovens femte Affnit om Sagførervæsenet ere noget omvedigerede for at bringes i saa nær Overensstemmelse som muligt med det i forrige Sessjon forelagte Lovforslag om denne Gjenstand og de Ændringer i det, som foresloges af det af Landsstinget over dette Lovforslag nedsatte Udvalg.

Naar Ministeriet har fulgt den nævnte Grundsætning, uagtet det, hvis Sagen havde foreligget til fuldkommen fri og forudsætningsløs Bearbejdelse, paa enkelte Punkter multigen vilde have stillet sig anderledes, er dette begrundet dels i den nuværende Justitsministers personlige Stilling til Proceskommissionen og dens Arbejde, dels i en almindeligere Betragtning, som multigen vilde have ført ogsaa en anden Justitsminister, der havde staaet helt udenfor Proceskommissionens Arbejde, til samme Resultat. Det første Hensyn har naturligen maattet føre til, at der ikke fra den nuværende Justitsministers Side kunde være